Десетоъ пазе отъ сабя
Чръвъ кавгъ като кръши
отръсвани отъ въгръшка
войска краква дворъ кръвоса
Кой се врати да потрети
Грьцка войска палтвана
Като сионе по старинце
Както пролетъ дуенъ порой
Що пръсва и поманя
по равнице спокоен
тъй отъ кръвни пъмнеъ порой
подигнат бойно поле
на далеко праз се дига
Царь Василий съ гордъ конь
на далеч сетъ умаре
Кровъкий се гонатъ Краква
Стой, погаден Царь Василий
Ето идя съ мой то конче
Да ти връзя мой тъ сабя
Но не така Царь Василий
да си майка не расплаче
Тъй подума Шпакъ Краква
съ лъвски рвъ въ бойче сърце
прядъ Шпра се не обрани
Царь Василий много здрави